

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: **Budapest húszsín előtt**

Forrás:

Bp

(Helv)

Sz. 224

1920 II. 5

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

381.631.1920°

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest tóváros házinyomdája 1919.

Budapest húszsín előtt

— A Szózat tudósítójától —

A kormány néhány nap előtt kilogrammonként hatvannyolc koronában maximálta a marhahús árát, hogy elejét vegye a hussal való lelketlen üzérkedésnek. Néhány napon át úgy látszott, mintha a maximálás szokásossá vált következménye: az áru eltűnése az egyszer elmarad, de hamarosan kábának bizonyult a remény. Vasárnap már csak hosszú ácsorgással és sorbaállással sikerült hushoz jutni. A központi vásárcsarnokban, a kerületi vásárcsarnokokban s azonfölül a Lehel-téri és a Garay-téri nyílt piacokon a közönség hosszú sorokban várakozott a mészárosok bódéi előtt. Ugyanez megisméjeldött hétfőn és ma, kedden délelőtt is. Ámde a helyzet már rosszabbra fordult: ma délelőtt a várakozók nagyrésze nem jutott hushoz, a mészáros kimérte az utolsó negyedkilót is, leoldotta a kötenyét és a gazdaasszony mehetett haza — üres szatyrral.

Nem sok remény van hozzá, hogy a helyzetben rövidesen javulás következzen be. A mészárosok mind azzal fenyegetőznek, hogy lesz még rosszabbul is, mert a hét végére — az ők nem egészen megbízható jóslásuk szerint — teljesen elfogy a hús. A fenyegető hushiány annál veszedelmesebb, mert semmi sincs, ami pótolhatná a húst. Egyetlen cikkben van bőség és ez a tojás. Főzeléknek híre sincs, ami kevés akad, az méregdrága, a bab kilója 26.30 korona, a lencse kilója 48 korona, a sárgaborsó kilója 40—44 korona. A zöld-

ség is hallatlanul megdrágult. Akkorca csomó, ami éppen csak egy négytagú család levesének megízésítésére elég, nem kevesebb mint két korona. Az élelmiszerek szörnyen megvadult áráira nagyon jellemző, hogy a vörösrépa kilójáért kilenc koronát mernek kérni a kofák. E szörnyű drágaság tetejébe járul, hogy a két legfontosabb élelmicikk: a liszt és a burgonya teljesen hiányzik.

Ilyen körülmények között csakugyan végzetessé válna, ha beteljesedik a mészárosok fenyegetése és bekövetkezik a hushiány. Egyetlen körülmény mégis vigasztalásul szolgálhat és éppen ezért, ha a kormány gyorsan és erélyesen intézkedik, Budapest közönségének feje felől még elhárítható a veszedelem. A hushiány ugyanis nem valószínű, hanem konjunktúrából fakad. A nagyvágók, akik Budapest husellátását ma a kezükben tartják, nagyon fölháborodtak a kormány husemaximáló rendeletére, mert az árak kiméletlen fölhajtása a maximálás miatt lehetetlenné vált és zsebeik duzzadságának megóvására a rég bevált módszerhez: az áru elrejtéséhez folyamodtak.

Szakértő körökből vett információink szerint erre két módjuk van. Az első — és az a veszedelmesebb, — hogy bevásárlóikat nem küldik el a vidékre. A budapesti állatvásár fölhajtásának legalább hatvan százaléka esik az állatokra, amelyeket a budapesti nagyvágók vidéken járó bevásárlói szedtek össze. Arra persze sincsen mód, hogy a nagyvágókat kényszerítsék a bevásárlók kiküldésére, de igenis megteheti a kormány, hogy a nagyobb szövetkezetek bevonásával a vidéken ő maga

szedi össze a főváros részére szükséges vágóállatokat és a húst részint a szövetkezetek, részint a kismészárosok útján osztja ki a közönség között. A nagyvágókat, valamint a vágóhidon és a központi vásárcsarnokban működő nagykereskedőket ebből az akcióból természetesen teljesen ki kell rekeszteni.

Budapest kiéheztetését a nagyvágók és a nagykereskedők olyan módon kísérik meg, hogy a heti marhavásár fölhajtását aránytalanul nagy részben maguk vásárolják meg, az élőállatokat szintén a vágóhídi istállóiban tartják és a leölt állatok húsát se mérik ki, hanem vagy a vágóhídi fagyasztókban, vagy a hűtőházban raktározzák el a húst. Így tenyésztik mesterségesen Budapesten a hushiányt, eléggé el nem ítélhető konjunkturázó alakok. A kormány azonban ezt a fegyvert is kiütheti a pénzéhes nagyvágók kezéből. Egyszerűen rendelje el a vágóhídi istállóiban álló szarvasmarhák leölését és rendelje el a fagyasztó kamrákban és a hűtőházban fölhajtott készletek kiadását.